

ZILELE FILMULUI GERMAN PROGRAM 16.10. – 22.10.2015 CINEMA STUDIO

Vineri, 16.10. DESCHIDEREA FESTIVALULUI

19:00 **Victoria** de Sebastian Schipper (2015, 140')

Sâmbătă, 17.10.

18:00 **Who am I – Kein System ist sicher (Who am I – Niciun sistem nu e sigur)** de Baranbo Odar (2014, 105')

20:00 **Zeit der Kannibalen (Era canibalilor)** de Johannes Naber (2014, 93')

Duminică, 18.10.

18:00 **Die andere Heimat – Chronik einer Sehnsucht (Cealaltă patrie – Cronica unei viziuni)** de Edgar Reitz (2013, 230')

(cu pauză de 15 minute între cele două părți)

Luni, 19.10.

18:00 **Le beau danger** de Rene Frölke (2014, 100')

La final Q&A cu regizorul Rene Frölke

20:30 **Cinema: A Public Affair (Cinema: O afacere publică)** de Tatiana Brandrup (2015, 100')

La final Q&A cu regizoarea Tatiana Brandrup

Marți, 20.10.

18:00 **Jack** de Edward Berger (2014, 102')

20:00 **Härte (Dragoste periculoasă)** de Rosa von Praunheim (2015, 89')

La final Q&A cu protagonistul Andreas Marquardt și scenaristul Jürgen Lemke

Miercuri, 21.10.

18:00 **Ein proletarisches Wintermärchen (Basm de iarnă proletar)** de Julian Radlmaier (2014, 64')

20:00 **Victoria** de Sebastian Schipper (2015, 140')

Joi, 22.10.

18:00 **Solo Sunny** de Konrad Wolf (1978-80, 104')

20:00 **Als wir träumten (În timp ce visam)** de Andreas Dresen (2015, 117')

Joi, 22.10.

21:00 **Club Control, B-Movie: Lust and Sound in West-Berlin (1979-1989)**

de Jörg A. Hoppe, Klaus Maeck, Heiko Lange (2015, 92')

La final Q&A cu protagonistul și scenaristul Mark Reeder

Toate filmele vor fi subtitrate în limba română.



Evelin Hust, Directoarea Goethe Institut Bukarest

„Ne face plăcere să vă invităm, în perioada 16-22 octombrie, la Zilele Filmului German, festival ajuns, la București, la cea de-a zecea ediție. După cum v-ați obișnuit deja, este vorba de o selecție curatorială de lungmetraje și filme documentare de excepție. De la filme de avangardă la multipremiate filme clasice sau filme-cult, de la pelicule de debut ale tinerilor cineaști germani până la creații semnate de regizori deja celebri, de la povești intime, familiale până la teme actuale care afectează întreaga societate – edițiile din ultimii ani ale ZFG Zilelor Filmului German v-au oferit o privire de ansamblu asupra celor mai bune producții cinematografice germane.

Selecția de anul acesta a fost curatoriată de Andrei Rus. Critic de film și curator al festivalului de film NexT, Andrei Rus este lector universitar la UNATC și coordonează revista FilmMenu a UNATC.

Selecția lui Andrei Rus arată într-un mod cât se poate de relevant spectrul larg pe care filmul german de azi reușește să-l acopere – atât din punct de vedere tematic, cât și stilistic.

Programat în deschidere, „Victoria“ va captiva negreșit publicul și din prisma faptului că a fost filmat într-un singur cadru, lung de 140 de minute. Este o impresionantă realizare în materie de imagine (răsplătită, de altfel, cu Ursul de argint la Berlinala din acest an), posibilă datorită flexibilității și talentului improvizatoric al actorilor. „Who am I – kein System ist sicher“ sau „Zeit der Kannibalen“ vă vor capta interesul prin actualitatea tematicii alese, fie că este vorba de excesele turbo-capitalismului sau de vulnerabilitățile inerente societății zilelor noastre, cum ar fi lezarea dreptului la viață privată în spațiul cibernetic.

Filmele documentare cuprinse în selecția ZFG nu trebuie nici ele ratate. Ne bucurăm să prezentăm publicului bucureștean „Le beau danger“, despre Norman Manea, și să vă invităm, după proiecția filmului, la o întâlnire cu regizorul Rene Frölke. Suntem, de asemenea, convinși că veți fi impresionați și de „Härte“, filmul lui Rosa von Praunheim – este un film profund psihologic, semnat de un nume cu greutate. Proiecția va avea loc în prezența lui Andreas Marquardt, protagonistul filmului, și a terapetului acestuia.

În încheierea Zilelor Filmului German, avem programat un eveniment special în Club Control, respectiv proiecția filmului „B-Movie“, la care va participa însuși Mark Reeder – protagonist, dar și scenarist al acestui film despre scena muzicală a Berlinului anilor '80, perioadă istorică care se va afla în atenția Goethe-Institut Bukarest și în lunile următoare. Proiecția va fi urmată de un concert al trupelor Future Nuggets și Loved by Ghosts.

După cum anunță și Andrei Rus, această ediție jubiliară reprezintă totodată punctul de lansare a unui nou proiect de care Goethe-Institut Bukarest se va ocupa în următoarele luni, și anume prezentarea și punerea în discuție a filmelor din RDG, filme mai puțin cunoscute în România.

Până atunci însă, îmi face plăcere să vă invit chiar în zilele următoare la vizionările și discuțiile din cadrul festivalului. Îi mulțumesc lui Andrei Rus și celorlalți parteneri care ne sunt alături la această ediție specială a Zilelor Filmului German.“



Andrei Rus, lector universitar, critic de film și curatorul ediției din acest an a ZFG

„Unul dintre cuvintele-cheie care pot descrie ediția actuală a festivalului este diversitatea. Dacă cinematografia germană a propus în ultimul an numeroase formule stilistice și a abordat - atât documentar, cât și ficțional - o varietate de teme, mi s-a părut important ca aceasta să se reflecte în selecția de filme.

De aceea, am fost interesat să acord atenție egală atât unor cineaști legendari, ale căror realizări ajung prea rar în fața publicului din România (Edgar Reitz și Rosa von Praunheim), cât și unora aflați în plină perioadă de glorie (Andreas Dresen, Oskar Roehler și Sebastian Schipper) și, bineînțeles, unor nume noi, dar de perspectivă (de exemplu, Edward Berger și Julian Radlmaier).

Apoi, cele paisprezece lungmetraje intrate în program funcționează în tot atâtea moduri distincte: spectatorii vor putea vedea de la filme populare precum „Who Am I - niciun sistem nu e sigur” (regizat de Baran Bo Odar) sau „Era canibalilor” (regizat de Johannes Naber), la filme de avangardă, precum „Le beau danger” (regizat de Rene Frolke); de la epopei istorice precum „Heimat - cronica unei viziuni” (de Edgar Reitz), la filme în jurul cărora se va crea cu siguranță în scurt timp un statut de cult („Povestea de iarnă a unui proletar”, regizat de Julian Radlmaier; „Tod den hippies! Es lebe der Punk”, regizat de Oskar Roehler sau „B-Movie: Lust and Sound in West Berlin”, regizat de Jorg A. Hoppe, Klaus Maeck și Heiko Lange).

Informații tehnice detaliate, însoțite de prezentări curatoriale, despre filme vești găsiți în interiorul broșurii. Mi-aș mai dori aici să punctez prezența în selecție a unui singur film clasic, și anume „Solo Sunny”, realizat în 1980 de Konrad Wolf. Sper ca această ocazie să constituie avanpremieră a unui lung șir de proiecții organizate de Institutul „Goethe” din București cu filme est-germane din anii '50 - '80, pentru ca publicul cineaștilor tineri din România să se poată astfel familiariza cu capodopere realizate în această parte a Germaniei care, din motive de nedifuzare, i-au rămas necunoscute. Dacă cineaști activi în Germania de Vest, precum Rainer Werner Fassbinder, Werner Herzog sau Wim Wenders, sunt permanent redescoperiți de noile generații, realizatorii din Est, precum Konrad Wolf, Heiner Carow sau Wolfgang Staudte, se scaldă într-un cvasi-anonimat nemeritat. Salut deschiderea Institutului „Goethe” în a prezenta în viitorul apropiat publicului român aceste filme și sper că va exista interes pentru generoasa inițiativă.

În speranța unei ediții cât mai intense de festival, vă doresc tuturor vizionări plăcute! “

Vineri, 16.10. DESCHIDEREA FESTIVALULUI

„Unul dintre marile succese germane ale anului, „Victoria” se remarcă în primul rând prin virtuozitate tehnică. E filmat într-un singur cadru, și timp de două ore și un sfert trece prin numeroase locații, situații și faze ale nopții și dimineții. Va fi cu siguranță un deliciu pentru spectatorii interesați, care se vor întreba în permanență: „cum au făcut realizatorii asta?” Cu siguranță, cu multă muncă și printr-o coordonare perfectă.”

Andrei Rus

19:00 Victoria de Sebastian Schipper (2015, 140')

„Victoria”, elogiatul thriller al lui Sebastian Schipper, este considerat surpriza germană a Berlinalei din acest an. Într-un singur cadru lung, Schipper construiește o dramă a marginalizării sociale, care ne introduce în viața de noapte a Berlinului. Filmul urmărește patru tineri în periplul lor nocturn prin Berlin, care se termină însă prost. În fața unui club, Victoria, o tânără spaniolă, face cunoștință cu



patru băieți: Sonne, Boxer, Fuss și Blinker. Sonne și Victoria intră repede în vorbă, se plac și, cu prima ocazie, se despart de grup. Flirtul lor este însă întrerupt de prietenii lui Sonne, pentru care noaptea este departe de a se fi terminat. Ei vor trebui să spargă o bancă, pentru a rezolva o datorie mai veche, de pe vremea în care Boxer era în închisoare. Fiindcă unul dintre ei este prea beat pentru a conduce, Victoria urmează să facă pe șoferul. Jocul devine brusc o treabă serioasă. „Victoria” a fost distins cu Premiul German de Film 2015 în șase categorii, printre care: premiul pentru cel mai bun lungmetraj, premiul pentru cea mai bună regie și premiile pentru rolurile

principale, feminin și masculin, precum și Ursul de argint, pentru imagine.

Sebastian Schipper, născut în 1968, a studiat actoria între 1992 și 1995, la Academia Otto Falckenberg din München, după care a jucat pentru Münchener Kammerspiele, dar a avut și roluri secundare în filme. În 1999, își face debutul ca regizor și scenarist cu „Absolute Giganten”, urmat de „Ein Freund von mir”, în 2006.

Sâmbătă, 17.10.

„Sâmbătă e ziua în care vom evada din realitatea imediată. Mai întâi, urmărim în „Who Am I – niciun sistem nu e sigur” un thriller cu hackeri puși pe reconfigurarea ordinii mondiale. E o temă des întâlnită mai ales în filmele americane, iar acest mare succes de public german ne va aminti că nimic nu e cum ar putea să pară la o primă vedere. Apoi, „Era canibalilor” ne va avertiza că orice evadare din cotidian, atunci când e dusă la extrem, poate avea consecințe dintre cele mai nefericite. Filmul e o comedie în trei personaje, care nu ies niciodată din camera de hotel unde locuiesc în timpul unei vizite îndelungate de serviciu într-o țară africană. Scenariul, plin de dialoguri savuroase și de răsturnări de situație ingenioase, are toate șansele să fie adaptat cât de curând de Hollywood, cu vedete internaționale.”

Andrei Rus

18:00 Who am I – Kein System ist sicher (Who am I – Niciun sistem nu e sigur) de Baran bo Odar (2014, 105')

Timidul Benjamin (Tom Schilling) este un nimeni pentru cei din jurul lui, motiv pentru care se și afundă adesea în adâncurile internetului. Acolo poate să fie cine vrea, pentru că nimeni nu știe cine se ascunde în spatele pseudonimului său. Jocul de-a balul mascat în lumea virtuală îi priește, Benjamin fiind un hacker extrem de priceput. În carismaticul Max, își găsește un spirit înrudit: Împreună cu încă doi prieteni înființează grupul „CLAY” (acronim pentru „Clowns Laughing @ You”). Acțiunile și performance-urile sociale ale CLAY surprind spiritul unei întregi generații. Atacurile cibernetice asupra unui congres de partid de dreapta sau a unei companii farmaceutice produc vâlvă. Pentru prima dată în viața lui, Benjamin simte că ia parte la ceva important. Pentru a accede în liga superioară a scenei hackerilor, grupul atacă serverul Serviciului Federal de Securitate, expunându-se unui mare pericol. Lucrurile iau o turnură serioasă după ce Europolul începe să investigheze CLAY.



„Who am I” a primit în 2015 premiul pentru regie Bayerischer Filmpreis și șase nominalizări la Premiul German de Film (Deutscher Filmpreis).

Baran bo Odar, născut în 1978, în Elveția, a urmat cursurile Academiei de Teatru și Film din München (HFF) între 1998 și 2005.

20:00 Zeit der Kannibalen (Era canibalilor) de Johannes Naber (2014, 93')

„Zeit der Kannibalen” vorbește despre lumea lăuntrică a trei consilieri de afaceri, care deschid și închid bussinesuri locale în toată lumea, pentru un concern internațional. Singurele scopuri în viața ale celor trei sunt cariera și profitul adus firmei pentru care lucrează.

Viețile lor sunt atât de mult ajustate în numele eficienței, încât ajung să-și petreacă tot timpul în apartamente, saloane și săli de conferințe din hoteluri care arată la fel peste tot în lume. Acolo lucrează, dorm și mănâncă.

Filmul prezintă latura grotescă a acestei închisori de lux. Sistemele de orientare ale eroilor nu au ca punct de plecare realitatea, ci o lume artificială, pe care și-au construit-o singuri. Absurdității de situație nu i se poate răspunde decât cu un film absurd. Acesta este motivul pentru care „Zeit der Kannibalen” ignoră complet curente actuale ale scenei de film germane, refuzându-și realismul. Filmul este în întregime turnat în studio, vederea de la ferestrele hotelului fiind asigurată de cartoane colorate și ceață artificială, de scenă. Personajele sunt schițate exagerat de accentuat, jocul lor alunecând în



suprarealism.

Filmul lui Naber a fost lansat la Festivalul de Film de la Berlin din 2014, secțiunea Perspective ale cinematografului germane (Perspektive Deutsches Kino). Filmul a obținut Premiul German de Film 2015 pentru cel mai bun scenariu și Lola de bronz la categoria cel mai bun lungmetraj.

Johannes Naber, născut în 1971, la Baden-Baden, a studiat între 1991 și 1993 filosofie și filologie indiană la Universitatea Liberă din Berlin și apoi film și media la Academia de Film din Baden-Württemberg. Naber trăiește la Berlin și lucrează ca regizor și scenarist.

Duminică, 18.10.

„Dacă sunteți cinefili, știți deja că nu vă puteți permite să ratați proiecția eveniment a celui mai recent proiect „Heimat”, al realizatorului Edgar Reitz. Dacă celebrul său serial de televiziune din anii '80, „Heimat – o cronică a Germaniei”, urmărirea evenimente petrecute timp de mai multe decenii ale secolului al XX-lea, noul film al lui Reitz, „Heimat – cronică unei viziuni”, coboară mai mult în timp, până la mijlocul secolului al XIX-lea, urmărind fenomenul migrației în masă a populației rurale germane ale acelei epoci. Cu o imagine alb-negru spectaculoasă și împărțit în două capitole lungi de câte două ore (cu o pauză între ele), filmul a devenit un clasic încă din momentul lansării și demonstrează, încă o dată, statutul de maestru al cineastului german.”

Andrei Rus

18:00 Die andere Heimat – Chronik einer Sehnsucht (Cealaltă patrie – Cronică unei viziuni) de Edgar Reitz (2013, 230')

Autorul și regizorul Edgar Reitz este cunoscut în primul rând datorită trilogiei „Heimat” (1981-2006), o



cronică neromanțată a vieții simple în secolul 20, din perioada de după sfârșitul Primului Război Mondial până la începuturile reunificării germane, în 1989, și ulterior.

În 2012, Edgar Reitz a realizat, cu titlul „Die Andere Heimat” (Cealaltă patrie), un film înrudit cu trilogia „Heimat”, care pune în discuție emigrația în Brazilia, de la mijlocul secolului al 19-lea, a multor locuitori din regiunea Hunsrück,

din cauza foametei, a sărăciei și despotismului care au forțat, de altfel, sute de mii de europeni să se refugieze în îndepărtata Americă de Sud. „Ceva mai bun decât moartea poți găsi oriunde” – era concluzia amară și, totodată, speranța lor. Edgar Reitz își dezvoltă noul film pe fundalul acestei drame memorabile – din nou, satul ficțional „Schabbach” este atât scenă, cât și Univers. Povestea se întoarce la familia Simon, de data aceasta, în 1840. Punctul central este tot fierăria familiei, din primele trei filme ale seriei. Aici trăim povestea celor doi frați care își dau seama că doar visurile îi mai pot salva.

„Die Andere Heimat” a fost deja prezentat în cadrul multor festivaluri internaționale de film, intrând inclusiv în selecția celei de-a 27 ediții a European Film Awards, în 2014.

Edgar Reitz, născut în 1932, este autor și regizor de film, și a predat film la Academia de Design din Karlsruhe. Cu epopăea sa „Heimat”, Edgar Reitz a scris o filă din istoria cinematografului. Încă de la premieră, care a avut loc acum 30 de ani, la Festivalul de Film de la München, vocile criticilor de film au exprimat entuziasm și laude. Pentru filmele sale, a fost răsplătit cu numeroase premii și distincții.

Luni, 19.10.

„Astăzi vom viziona două filme-portret foarte diferite ca abordare cinematografică. „Le beau danger” conturează un succint portret al scriitorului român Norman Manea, apelând la mecanisme specifice filmului de avangardă. Nu vă așteptați la un film biografic, în care să fiți ghidați prin viața și opera protagonistului, ci pregătiți-vă pentru o aventură audio-vizuală care va avea cel mai probabil efectul de a vă face curioși să citiți opera literară a acestuia, pentru a-i înțelege subtilitățile. Cel de-al doilea documentar al seriei este structurat mai convențional, pentru a potența viziunea despre cinema a lui Naum Kleiman, un mare cinefil și inițiatorul unei cinemateci care nu demult a trecut printr-o situație de criză, cauzată de șicanele conducerii de la Kremlin. Susținerea internațională de care Kleiman a avut parte recent l-a transformat peste noapte într-un star internațional al cinefiliei mondiale, statut de care doar Henri Langlois, inițiatorul Cinematecii Franceze, s-a mai bucurat în urmă cu multe decenii, confruntându-se tot cu amestecul intereselor politice în activitatea instituției pe care o conducea.”

Andrei Rus

18:00 Le beau danger de Rene Frölke (2014, 100')

Norman Manea, născut în 1936, în Bucovina, a fost deportat, împreună cu familia sa, într-un lagăr de concentrare. A supraviețuit captivității, a început să scrie și a emigrat, în 1986, din România în Occident. Astăzi, scrie și predă la New York. Aceste detalii biografice nu apar însă decât târziu în film, prioritară fiind activitatea sa literară. În imagini apar panouri cu fragmente ample din operele lui



Norman Manea, ritmul fiind caracterizat de intensele referințe autobiografice. Observațiile scriitorului ca persoană publică sunt adăugate în contextul aparițiilor la târguri de carte și seminarii, precum și filmările de azi, în locuri importante din viața lui, cum ar fi un cimitir evreiesc din Ucraina. Astfel, filmul capătă o textură multistratificată compusă din cuvinte scrise și rostite, filmări pe 16 mm și în format digital, imagini în alb-negru și color, precum colaje de sunet. Accentul cade pe întrebarea, cum anume pot fi transmise, în film și literatură, amintirile și experiențele exilului și înstrăinării.

„Le beau danger” a găsit răspunsul în forma sa liberă, de eseu. Filmul a fost prezentat în 2014 la Berlinale.

René Frölke, născut în 1978, în RDG, a lucrat ca monteur și cameraman. În perioada 2007-2012, a studiat arte vizuale la Karlsruhe. În 2010, a realizat primul documentar de lung metraj, „Von der Vermählung des Salamanders mit der grünen Schlange”. René Frölke trăiește la Berlin.

20:30 Cinema: A Public Affair (Cinema: O afacere publică) de Tatiana Brandrup (2015, 100')

Ce pot săvârși filmele, ce poate realiza cinematografia în cel mai fericit caz? La această întrebare complexă nimeni nu a găsit un răspuns mai frumos și mai deștept formulat decât Naum Kleiman. Istoricul de film rus, director al legendariei arhive Eisenstein, a fost director al muzeului cinematografic „Musey Kino” din Moscova, închis în 2005. De atunci, filmele și colecțiile cinematecii sunt depozitate la studiourile Mosfilm. „Musey Kino” – Kleiman și cercul de prieteni ai muzeului – a funcționat însă mai departe în exil, în ciuda tuturor piedicilor. Filmul reconstruiește evenimentele din vara anului 2014, atunci când



Kleiman a fost demis în mod scandalos. „Cinema-ul are puterea de a-i transforma pe oameni în cetățeni”. Nu e nevoie să vezi decât câteva fragmente din film pentru a înțelege de ce Kleiman este atât de admirat pentru felul în care promovează lumea filmului – el consideră arta cinematografică drept o armă în lupta pentru o societate mai bună, mai deschisă. Filmul oferă o incursiune într-o viață impozantă și curajoasă, dar în primul rând ne explică de ce anume înțelegerea cinematografului din perspectiva lui Kleiman nu poate fi egalată în materie de actualitate și forță de penetrare. Filmul despre Naum Kleiman a participat la Festivalul de Film de la Berlin din 2015.

Tatiana Brandrup, a studiat filmul la Sorbona, Paris, la Universitatea de Film NYU, New York, și la Academia de Film și Televiziune din München. Din 1990, este regizoare, scenaristă și dramaturgă. Tatiana Brandrup locuiește la Tel Aviv.

Marți, 20.10.

„Copilăria a fost de-a lungul timpului subiect al multor filme antologice. „Jack”, debutul în lungmetraj al realizatorului Edward Berger, surprinde realist peripețiile prin care trece un preadolescent căruia părinții nu îi acordă suficientă atenție. Nu e greșit dacă în timpul proiecției vă veți aminti de celebrul „Cele 400 de lovituri”, al lui Truffaut, deoarece ambele filme împărtășesc o duioșie și o înțelegere pe care le arată situațiilor cu care se confruntă protagoniștii lor delincvenți. Însă cea mai mare influență a cineastului german o reprezintă cu certitudine opera fraților Dardenne, „Jack” fiind unul dintre debuturile cele mai incitante ale ultimilor ani. „Tough Love”, cel mai recent film al maestrului underground-ului german, Rosa von Praunheim, vorbește tot despre copilărie, dar din perspectiva unui bărbat matur marcat de evenimente traumatice pe care nu a reușit să le depășească. Pentru admiratorii impresionantei opere cinematografice a lui von Praunheim, clasicismul alb-negru al acestei realizări va fi o surpriză. Însă subtilitatea cu care abordează un subiect delicat, ca și interesul pentru labirintul psihicului uman vor fi tot atâtea motive de a plasa „Tough Love” printre filmele remarcabile ale carierei acestui imens cineast.”

Andrei Rus

18:00 Jack de Edward Berger (2014, 102')

Jack are 10 ani și locuiește la internat. Mama lui, Sanna, se ocupă singură de cei doi copii, fiind în permanență copleșită de propriile probleme, de educația copiilor și, în general, de tot. Când Jack fuge de la internat, dar nu-și găsește mama acasă. Împreună cu Manuel, fratele său în vârstă de 6 ani, pleacă în căutarea ei. Timp de câteva zile o caută peste tot în oraș, încercând să dea de urma ei, în final însă rămân complet singuri. Edward Berger și Nele Mueller-Stoefen, coautoarea, descriu succint și cu sensibilitate căutările celor doi copii, poetic și cu deplină înțelegere pentru durerea și singurătatea



băieților. Filmul ne prezintă totodată o vedere panoramică a Berlinului: bulevarde și supermarketuri, cluburi de noapte, baruri și parcuri și, nu în ultimul rând, fața dezolantă a zonelor de periferie, departe de centrul plin de viață al orașului. „Jack” este un film despre devenirea unui băiat nevoit să-și asume prea devreme responsabilități de adult. În final, Jack ne surprinde, punându-ne față în față cu o decizie curajoasă. Filmul a câștigat Lola de argint pentru cel mai bun film, în cadrul Deutscher Filmpreis

2015.

Edward Berger s-a născut în 1970, la Wolfsburg. A studiat regia la NYU, New York, apoi a colaborat cu Good Machine, companie americană de producție independentă, printre altele pentru Ang Lee și Todd Haynes. Din 1997, Edward Berger locuiește la Berlin. În 2012, filmul său „Ein guter Sommer” a primit Premiul Adolf Grimme.

20:00 Hărte (Dragoste periculoasă) de Rosa von Praunheim (2015, 89')

Andreas Marquardt a practicat de mic artele marțiale și, timp de 20 de ani, a fost unul dintre cei mai periculoși proxeneți din Berlin. La 40 și ceva de ani, este condamnat la închisoare. Abia acolo se confesează unui terapeut: tatăl lui a fost un bătaș sadic, care și-a abandonat demult familia. Mama lui l-a abuzat ani la rând, provocându-i traume emoționale nevindecate nici până acum. Campionul la karate Andreas Marquardt e vizibil copleșit de tristețe când vorbește despre sine: „Nu mi-am permis niciodată niciun fel de sentimente. Am fost un tip rece ca gheața, un bloc de piatră, nu-mi păsa de nimic.” Și nimănui nu-i pasă de el, cu excepția lui Marion, una dintre prostituatele lui. Marion îl iubește și-l încurajează să-și găsească un drum normal în viață. Într-o alternare de interviuri și secvențe din biografia lui Andreas Marquardt repuse în scenă, Rosa von Praunheim descrie felul în care umilința și frica se transformă în dispreț, ură de sine și brutalitate. Andreas Marquardt conduce în prezent o școală de arte marțiale în Neukölln, la Berlin, unde lucrează în primul rând cu copii. Filmul a avut premiera la Festivalul Internațional de Film de la Berlin 2015, secțiunea „Panorama Special”, în cadrul căreia a obținut locul al III-lea.



Rosa von Praunheim este unul dintre cei mai importanți reprezentanți ai filmului german postmodern, fiind unul dintre fondatorii mișcării politice pentru drepturile homosexualilor și lesbienele în RFG. Praunheim a debutat cu filme experimentale și de scurt metraj, devenind însă cunoscut în principal datorită filmelor sale documentare, multe dintre ele transformându-se în filme-cult. A realizat mai bine de 70 de filme în 40 de ani. Peste 20 dintre filmele sale au participat la Berlinale de-a lungul timpului. Praunheim locuiește la Berlin și va împlini 73 de ani în noiembrie.

Miercuri, 21.10.

„Povestea de iarnă a unui proletariat” este surprinzătorul debut al lui Julian Radlmaier. Format din mai multe scheciuri comice, filmul amintește, în același timp, de verva ideologică a lui Godard de la finalul anilor '60, precum și de căutările narrative și formale ale lui Otar Iosselliani. Radlmaier este cea mai revigorantă apariție recentă din cinematografia germană contemporană, așa că se subînțelege că nu aveți voie să ratați această proiecție.”

Andrei Rus

18:00 Ein proletarisches Wintermärchen (Basm de iarnă proletar) de Julian Radlmaier (2014, 64')

„Ein proletarisches Wintermärchen”, de Julian Radlmaier, este o comedie, o farsă politică. Trei georgieni sunt aduși să facă curățenie într-un castel din Berlin, în pregătirea unui vernisaj. Celor trei le lipsește însă motivația. Letargia le este întreruptă doar arareori de izbucnirile de furie ale administratorului sau ale șefei prea zeloase. Își petrec timpul printre clasicisme lipsite de gust, tonuri de pastel și stucaturi. Visează la abolirea relațiilor de clasă. Mâncarea delicioasă și clinchetul incitant al înaltei societăți trezește în cei trei prieteni dorințe revoluționare. Nu se pot pune de acord asupra motoului, după care să se ghideze în viață. Ori „Nimic nu contează, așa că nu mai e nimic de făcut”. Ori: „Dacă nimic nu contează, atunci ceva trebuie făcut”. Acesta este startul unui show satiric al clișeele ideologice de ieri și de azi: coridoarele fostelor puteri europene nu mai au la ce servi în zilele noastre. Doar scoase din context ar mai putea avea un sens sau, mai degrabă, și-ar putea confirma lipsa curentă de sens.



Julian Radlmaier a studiat regia la Academia de Film și Televiziune din Berlin. Filmul său de debut, „Ein Gespenst geht um in Europa”, a fost prezentat la Oberhausen și la Viennale și a câștigat, în 2013, Premiul criticii de film germane FIPRESCI, pentru cel mai bun film experimental. „Ein proletarisches Wintermärchen” îl poziționează pe autor în rândul celor mai promițători tineri realizatori de film germani. Premiera internațională a filmului a avut loc în cadrul Festivalului de film de la Rotterdam, în 2014.

20:00 Victoria de Sebastian Schipper (2015, 140')

(vezi mai sus, 16.10.)



Joi, 22.10.

„Solo Sunny” este singurul film inclus în selecție care nu a fost realizat recent. Aparținându-i lui Konrad Wolf, unul dintre cei mai proeminenți cineaști est-germani, aceasta este replica cinematografilei germană a epocii la mult mai celebrul „Cabaret”, realizat la Hollywood de către Bob Fosse. „Solo Sunny” e interesat să „deglamourizeze” decadența vieții de noapte berlineze, prezentată atât de apetisant în „Cabaret”, insistând, precum multe alte producții din epocă ale studiourilor DEFA, asupra contextului social pauper, care genera dezolarea protagoniștilor. „În timp ce visam”, cel mai recent film al vedetei cinematografilei germane contemporane, Andreas Dresen, formează un arc în timp de la evenimentele descrise în „Solo Sunny”, urmărind un grup de tineri est-germani imediat după căderea Zidului Berlinului, în 1989. Cele două filme ale seriei se completează foarte bine, primul evidențiind mediul din care provin protagoniștii lui Dresen în momentul confruntării cu o lume nouă, reprezentată de capitalismul vestic mult visat.”

Andrei Rus

18:00 Solo Sunny de Konrad Wolf (1978-80, 104')



Filmul „Solo Sunny” este povestea cântăreței pop cu același nume (Renate Krößner), care a susținut un turneu în RDG împreună cu trupa „Die Tornados”, turneu care a înregistrat un succes moderat. După un timp, se ajunge la certuri și se renunță la Sunny. Nici relația ei cu saxofonistul Ralf nu merge prea bine, după ce l-a surprins în pat cu o altă femeie. Ajunsă la capătul puterilor, Sunny se gândește la

sinucidere, nu-i reușește însă, iar după recuperare se întoarce să lucreze la vechea ei firmă. Își dă din nou seama că nu-i face niciun fel de plăcere, dar din tot ghinionul răsare și-un fir de noroc. Dă peste

un anunț al unei trupei noi care-și caută solistă. „Solo Sunny” este unul dintre filmele-cult ale RDG-ului, sistemul fiind mai degrabă potrivnic când vine vorba de armonizarea realităților cotidiene cu pasiunea pentru cântat. Pentru acest tip de societate Sunny este un personaj marginal, care-și primește totuși în cele din urmă recunoașterea meritată. Filmul a fost răsplătit la Berlinale din 1981 cu Premiul criticii, iar Renate Krößner, cu Ursul de argint. De asemenea, a obținut Placheta de aur la Festivalul de film de la Chicago și a fost prezentat la Festivalul național de film de la Karl-Marx-Stadt (azi Chemnitz).

Konrad Wolf s-a născut în 1925, în Tübingen. Datorită tatălui său, a făcut de mic cunoștință cu lumea teatrului și a filmului, la doar 10 ani jucând deja primul rol secundar într-un film despre exil. Timp de doi ani a fost responsabil cu spectacolele în timpul administrației militare sovietice. Ulterior, între 1949-1956, a urmat cursurile Academiei de film din Moscova. Până la moartea sa, în 1982, a activat ca regizor, director artistic și președinte al Academiei de arte din RDG.

20:00 Als wir träumten (În timp ce visam) de Andreas Dresen (2015, 117')

Leipzig după reunificare – gașca lui Dani, Rico, Pittbull, Mark și Paul trăiește din plin aceste vremuri speciale. Cele două sisteme sociale ale Germaniei intră în coliziune și nimic nu pare imposibil. Tinerii fură mașini, se droghează și se iau la bătaie. În toată nebunia rămâne însă loc și pentru visare – deschid împreună un club de techno, unul dintre ei încearcă o carieră în box, iar altul tânjește să intre în grațiile unei fete, pe nume Sternchen. Povestea celor cinci cuprinde, în primă fază, adolescența petrecută în RDG și se sfârșește în Germania reunită, când ei sunt deja bărbați în toată regula.



Filmul este bazat pe romanul omonim al lui Clemens Meyer, pe care Andreas Dresen îl transpune expresiv pe peliculă în povestea celor cinci băieți. Filmul a fost inclus în competiția pentru ediția cu numărul 65, de acest an, a Berlinalei.

Andreas Dresen, născut în 1963, la Gera, a studiat Regie, între 1986 și 1991, la Academia de film și televiziune din Potsdam-Babelsberg. Din 1992, lucrează ca autor și regizor independent, la început în televiziune, astăzi însă în mod prioritar pentru cinema. Până acum a câștigat diverse premii, printre care Grimme, Deutscher Filmpreis și Deutscher Fernsehpreis.

Joi, 22.10.

21:00 Club Control, B-Movie: Lust and Sound in West-Berlin (1979-1989) de Jorg A. Hoppe, Klaus Maeck, Heiko Lange (2015, 92')

Muzică, artă și haos, în tumultuosul Berlin de Vest al anilor '80! Orașul înconjurat de zid a devenit un creuzet de cultură pop și sub-culturi conexe. Totul părea posibil înainte de căderea cortinei de fier. De la punk la Love Parade, Berlinul e orașul cu zile scurte și nopți fără sfârșit, unde se pune preț pe aici și acum, în detrimentul zilei de mâine.

„B-Movie” este un film-eseu, un colaj unic, plin de culoare, de materiale video și audio, care combină documentarul cu lungmetrajul. Filmul este compus atât din materiale datând din anii '70-'80, cât și din scene filmate în zilele noastre cu protagonistul Mark Reeder, care povestește și retrăiește în același timp. Mark a crescut în Manchester și e înnebunit după muzică – pasiune pe care și-o trăiește din plin

nu numai lucrând în magazine de discuri, ci și ca muzician punk. La sfârșitul anilor '70, se mută în Berlinul de Vest, a cărui scenă creativă era magnet pentru avangardiști, activiști și muzicieni. În acest context, „B-Movie” este reprezentativ nu doar din perspectiva unei biografii individuale, ci pentru întreaga dezvoltare a scenei pop a anilor '80, până la techno. „B-Movie” a primit Premiul Heiner Carow 2015, din partea Fundației DEFA.



Realizatorii filmului sunt: **Jörg A. Hoppe** (născut în 1952, producător TV de succes, manager, producător și jurnalist de muzică), **Klaus Maeck** (născut în 1954, producător de film și de muzică, jurnalist și cofondator al primului magazin de discuri punk, Rip Off, în Hamburg, orașul său natal), **Heiko Lange** (născut în 1976, regizor, autor și producător tv).

Mark Reeder, a cărui poveste este prezentată în film, este muzician, producător, actor și autor. A contribuit, de asemenea, la scenariul filmului și va fi prezent la București cu ocazia prezentării peliculei. După vizionare, Mark Reeder va fi la dispoziția publicului din Club Control pentru o sesiune de întrebări și răspunsuri.

ZILELE

FILMULUI

GERMAN